

[Ludvigsen.]

Jeg vil ogsaa takke den højtærede Minister for offentlige Arbejder, fordi han ogsaa i Aar paa Finansloven har optaget Dampskibsruuten mellem Frederikshavn og Gøteborg, saaledes at der forhandles om det Tilskud, den danske Stat yder til Ruten. Rutens Betydning for Jylland er stærkt voksende, hvilket fremgaar af, at Turistforeningen for Jyllands Købstæder fra og med Aarhus Nord efter i det sidste Aar her gjort et stort Arbejde for at udvikle og forbedre denne.

Udviklingen har bestaaet deri, at baade Passager- og Varetrafikken mellem Danmark og Sverige paa denne Rute er steget stærkt, og Forbedringen skulde bestaa deri, at der blev givet Rederiet et Tilsagn om, at Bevillingen blev givet for tre Aar i Stedet for som nu for eet Aar ad Gangen; en enkelt Gang har den været givet for to Aar. Hvis man kunde faa en Bevilling for tre Aar, vilde Rederiet paa forskellig Maade foretage Forbedringer, særlig til Bedste for Passagererne. Jeg ved, at man forhandler om en saadan Ordning, og jeg vilde være den højtærede Minister taknemmelig, om en Ændring i den af mig her anførte Retning kunde blive Resultatet af disse Forhandlinger.

Endelig vil jeg benytte Lejligheden til ogsaa at fremsætte en Anmodning til den højtærede Forsvarsminister. Da man anlagde Fortet ved Lynæs, erhvervede Staten Ejendomsretten til en meget stor Grund, ikke alene stor nok til selve Fortet, men ogsaa omfattende et stort Areal udenom dette. Følgen heraf har været, at Befolkningen næsten ingen Adgang har til Badestrand, idet den bedste Badestrand ligger ud for det militære Omraade. Kunde man ikke aabne for Adgangen til dette Stykke Strand eller eventuelt rykke Afspærringen tilbage til selve Fortet, saaledes at Befolkningen kunde faa Adgang til denne gode Badestrand? Jeg henstiller til den højtærede Minister at tage dette Spørgsmaal op til velvillig Overvejelse, man vilde glæde Befolkningen meget ved at give den Adgang til denne Strand.

Arnth Jensen: Der er et gammelt Ordsprog, der siger, at i de gode Aar er Korn Straa, men i de onde Aar er Straa Korn. Jeg forstaaer dette gamle Ord saadan, at i Tider, hvor Livets Goder er rigelige, tager man det ikke saa nøje, medens man i Tider, hvor Goderne flyder mindre rigeligt, maa sætte Kravene betydeligt ned. Under denne Finanslovdebat er det fra flere

Sider paavist, og jeg tør vistnok sige fra alle Sider erkendt, at vort Folk befinder sig i Øjeblikket i en Tid, hvor Goderne ikke tilgaar vort Land i saa stor en Mængde som før, og som Følge deraf maa den enkelte Borgers Krav baade til Livets Ophold og til Del i Samfundsgoderne sættes betydeligt ned.

Dette er ogsaa erkendt af den høje Regering, idet man møder med et Finanslovsforslag, om hvilket man allerede inden dets Forelæggelse bebudede, at det vilde indeholde adskillige Nedskæringer. Min Partifælle, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard karakteriserede Forslaget som en, om ikke just barberet, saa dog let maskinklippet Puddel, men den højtærede Statsminister svarede jo ogsaa, at de Folk, der nu var paa Stuen, nok kunde klippe, men ikke barbere. Ja, tager man det rent bogstaveligt, saa er der jo Syn for Sagn, at det er saadan, men tager man det billedligt, saa tror jeg, at hvis den høje Regering stadig vil drive Forretningen, saa skal Tiden nok lære den ogsaa at barbere.

En af Folkene paa Stuen, den højtærede Undervisningsminister, har imidlertid efter min Mening ikke en Gang lært at maskinklippe; den højtærede Undervisningsminister er ikke kommet længere end til det, som man kalder at studse, at klippe en lille Smule bort ved Ørene. Medens det forelagte Finanslovsforslags samlede Driftsudgiftsside i Sammenligning med Finanslovsforslaget for 1931—32 — saaledes som dette blev forelagt sidste Aar — viser en Nedgang paa 6,7 pCt., saa beløber Nedskæringen paa Undervisningsministeriets Budget sig kun til 2,7 pCt., ja, for de egentlige Bevillinger, altsaa uden Forrentning og Afskrivning, endda kun til 2,5 pCt. Kun paa eet Omraade følger det Trit med Hovedforslaget, nemlig med Hensyn til Nedsættelsen af Forrentningsudgifterne, der i Forhold til Forslaget for 1931—32 er nedsat med 6,66 pCt.

Da Undervisningsministeriets Budget i alt udgør imellem 21 og 22 pCt. af det samlede Driftsbudget — et Beløb, som i det væsentligste er lig det samlede Beløb af Indkomstskatten til Staten —, saa forekommer det mig, at man i en Tid som denne i allerhøjeste Grad maa have sin Opmærksomhed henvendt paa, om man uden en Forringelse af vort Folks kulturelle Stade kan fremkalde betydelige Besparelser paa denne Konto. Jeg anerkender, at den højtærede Undervisningsminister — saa vidt jeg har kunnet se, og naar undtages et enkelt Forhold, som jeg senere skal vende til-